

# DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron za pol leta 4 krome, za četrlet 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

## Savinska železnica.

Bliža se obletnica, kar se je podržavila železniška proga Celje-Velenje.

Bilo je takrat mnogo optimistov, kateri so mislili, da bo državna uprava takoj popravila krivice, ki so se godile Slovincem od zasebne nemške družbe. No, večina je bolje poznala našo vlado, ko je sodila, da bo ostalo v narodnem oziru vse pri starem, ali da vsaj železniško ravnateljstvo ne bo tako hitelo s pravičnimi reformami.

Danes pa, po letu dni, je treba povdariti, da se niti v tako dolgem času ni zgodilo niti najmanjše izboljšanje teh za naš narod sramotnih razmer.

Skoro vse občine Savinske doline so vložile v prvih mesecih letošnjega leta peticije za slovenske napise na kolodvorskih poslopih. Ni je menda bolj kričeče brezobzirnosti kakor je ta, da se v naši zavedni, slovenski dolini, blišče na vsaki postaji potniku v obraz spakedrana nemška imena. Kateremu Slovincu bi ne obila obraza rudečica sramu, če se spomni, da se drzne vlada v kraju, o katerega skozi in skozi slovenskem značaju ne more dvomiti niti sam Koerber, ignorirati to pravično zahtevo. To je udarec v obraz slovenskemu ljudstvu.

In vrh tega naša zahteva niti z vladnega stališča ne more biti tako nečuvana. Saj vendar ne zahtevamo ničesar novega. Ali nima ravno ista železnica na progi Velenje-Sp. Dravograd dvojezičnih napisov? Ravnotako je na koroških progah Beljak-Trbiž-Pontafelj in Sinčavas-Železna Kaplja. Ali je morda Savinska dolina manj slovenska, kakor kraji ob navedenih progah? Mi smo seveda mnenja, da so tam napisi v našem jeziku

nujna potreba; če pa se postavimo na stališče one vlade, katera Slovincem na Koroškem ne priznava eksistenčne pravice, moramo reči, da je železniška uprava zagrešila veliko nedoslednost, če priznava pravico do slovenskih napisov tam, v Savinski dolini pa ne.

Zelo naiven bi bil izgovor, da se ohranja le status quo. Kam bi prišli, ako bi priznavali tako stališče! Potem bi nam sploh ne bilo mogoče napredovati. Ves sedanji položaj Slovincem je ena sama velika krivica, in vse svoje moči moramo zastaviti za to, da se ta krivica popravi. Nezakonitost vendar ne more postati nikoli pravica, in naj traja še toliko let. Tako razume „varstvo narodnih posesti“ v Avstriji sam dr. Körber in čreda tistih, katerim je želja roditeljica ideje.

Zato moramo vnovič in vnovič povzdigniti glas za odpravo tega kaj novega znamenja iz naše Savinske doline. In ne da bi morda čakali do tedaj, da se „obrabijo“ solidni kovinski napisi, zahtevati moramo, da železniška uprava stori svojo dolžnost takoj. Če se je tako premenil napis Sostanjske postaje v interesu zasebnika, podjetnika kopališča Topolščice, koliko bolj lahko zahtevamo premenitev mi.

Sicer pa se nemškutari na Savinski progi tudi drugod. Le pogledimo v čakalnice. Skoro bi lahko razpisani nagrado za slovensko besedo, če odštejemo morda ono stereotipno svarilo, da se ne sme pljuvati na tla. Na polzelski postaji je n. pr. visel nekaj časa poleg nemškega tudi slovenski vozni red. No, izginil je kmalu (— zanimivo bi bilo izvedeti, na čegavo iniciativo —), in sedaj je zopet ohranjen čisto nemški značaj. Na savinskih postajah se dosledno izklicuje vlak samo kot „Gemischter Zug nach St. Peter itd. In če pomislimo, da se vozi gotovo 99<sup>o</sup>/<sub>100</sub> slovenskega

občinstva na naši progi, moramo reči, da so take razmere frivolno zasmehovanje naših pravic.

V čakalnicah vise tudi nekake „Wichtige Mitteilungen an das Publikum“. Že iz naslova je razvidno, da so točke, tam našteje, namenjene samo občinstvu. Naravno bi torej bilo, da se publicirajo take določbe s a m q, ali vsaj tudi (tako skromni smo postali!) v jeziku tega občinstva. Ali so morda publikum samo tisti malo, maloštevilni privandrani germančki, ki mislijo, da je vsled njihove čestite navzočnosti nemška že vsa dolina? Ali pa morda tiste določbe niso obvezne za našega kmeta, kateri jih ne razume? O pač, ravno tako se bo zahtevalo od njega, da jih izpolnjuje, ravno tako se ga bo kaznovalo, kakor kakega Nemca. Kaj pravimo, ravno tako! Še z večjim povdarkom, ali recimo, še z večjo korajžo bo nastopilo proti njemu vljudno osobje.

Kaj pa če se takemu slovenskemu možaku zgodi krivica, če se mu n. pr. (kar tudi ni izključeno) zgodi krivica ravno v jezikovnem oziru? Ali je brez varstva? O ne! „Wichtige Mitteilungen“ pravijo, da se sme pritožiti, in sicer dobi knjigo za pritožbe pri postajenačelniku. Seveda pa pravijo „Mitteilungen“ to samo nemški.

In tako se na naši železnici dejanski izvršuje oni stari dovtip o kažipotu za bližnjico do vasi, na katerem je zapisana opazka: „Kdor pa ne zna brati, naj gre rajši po cesti, da ne zajde“.

Tarin, naznanila, skratka vse, doli do napisov na straniščih, je samo nemško; če bi ne moglo biti niti v Prusiji sami.

Kaj pa v vozovih? V nekaterih, pa ne v vseh, vozovih III. razreda čitamo zopet znano svarilo o pljuvanju tudi v slovenskem jeziku. Da bi pa nikdo ne mogel trditi o železnici, da daje vsaj na teh bornih lističih pravico le slovensčini skromno životariti poleg nemškega jezika,

## LISTEK.

### Norec.

Napisal Detlev pl. Liliencron.

Oblegali smo veliko trdnjavo.

Ukazano mi je bilo, da zapalim o polnoči s tremi podčastniki in tridesetimi možmi pred našo stražo ležečo pristavo La Grenouille. Neprenehoma smo se bili zanj, enkrat je ležal v nji sovražnik, drugičkrat mi. Temu naj bi se prišlo v okom.

Zapovedal sem, da imajo ob deseti uri nastopiti, naznanil sem stražam, kaj nameravam, in uro pozneje smo že bili za zadnjo stražo.

Hm, kako naj rečem: Bilo je, kakor bi ne bil na zemlji, temveč nekje v zraku onstran našega planeta v prostranstvu. Bili smo čisto sami, brez zveze z našimi. Prosil sem bil poprej poveljnika, naj ne pošiljajo nobenih straž na ogled, da se ognemo zmotam, in sedaj je bilo vse krog nas nemo.

Bilo je po mlaju, mesec je rasel. Stari gospod je bil tako prijazen, da se je popolnoma skrila za oblaki. Poljubil bi ga bil za njegovo vljudnost; zakaj bilo je temno, a ne tako temno, da ne bi mogel razločevati obrisov.

Naprej . . . št . . . mačke na plenu . . . nobenega rožljanja . . . previdno, previdno, počasi

lazeč, sprva dolgo po nekem rovu, pa za neko vrtno ograjo, mož za možem, včasih po vseh štirih, včasih bliskoma čez cesto, včasih sključeni kakor lečnik, ki išče zelišč, stoj . . . naprej . . . Kaj je bilo to? Dolg molk. Nič . . . zopet naprej. „Dajte tiho povelje, naj Majar ne hrope tako“ . . . Naprej . . . Pst . . . Stoj . . . In dolgo stojimo.

Prav tiho: „Narednik Barral!“ „Tu, gospod poročnik!“ „Nikar tako ne vpijte. Hansen sem!“ Temna postava se mi pridruži, „Naprej“. Jaz vedno prvi. Samokres sem držal v roki. Sabljo sem bil pustil v šotoru, ker bi mi bila le na poti. Neposredno za menoj narednik Barral in podsetnik Hansen.

Naprej . . . tiho . . . mačke na plenu . . . nobenega rožljanja . . . „Stoj!“ „Mirno, dečki . . .“

Pred nami, tesno pred nami se pomoli iz teme grad La Grenouille in dvoje gospodarskih poslopij; vse sredi velikega vrta . . .

Ali je zaseden? . . . Stoj . . . Grobna tišina. Čul bi bil lahko iz Kitajskega sem kihati cesarja in njegovo presvitlo mater, cesarico.

Sam lezem naprej . . . Kaj je to? Barikada. Prokleta. Nazaj! Šepečem: „Naprej!“ Zopet k barikadi. Počnem plezati. Tiho, tiho . . . Vsak trenutek me utegne zadeti sovražna kroglja med rebra: sovražnik nas je utegnil zapaziti; znabiti sedaj. Pod mano nekaj počni: Ravno sredi barikade se mi je uskrnila opetnica med prečke topovega

kolesa. Komaj jo izvlečem. Moji ljudje tavajo za menoj . . . Sedaj smo vsi čez barikado, stojimo na dvorišču. Sovražnika ni tu . . . Sedaj pa se mora vršiti vse bliskoma. Vzajem si Barrala in deset mož, da stražimo pred poslopiji, med tem ko ostali zanetijo ogenj.

Ne upam si sopsti ter slušam v temno noč. Na moji levici stoji Barral, na desnici Hansen. Za trenutek zasveti mesec izza oblakov. Pogledam Barrala, pogledam Hansena: njih obrazi so blede, toda napeti. Hansen mi pravi tiho: „Gospod poročnik!“ Kaj je? „Tu pred nami so spahi“. Neumnost, Hansen.

Še ni svita . . . Sedaj se v utrdbah pred nami zasveti in visoko nad nami žvižgajo velikanske granate ter padajo v daleč za nami nahajajoči se tabor. Njih smer zaznamujejo dolge ognjene črte. Modra luč se zasveti sedaj tu, sedaj tam.

Tam se vzdigne zelena raketa, tam pol milje v stran, škrlatno rdeča . . . In vendar je vse tako tiho, tako tiho . . .

Sedaj izbruhne za nami plamen . . . Zamolkel krik . . . Tožno zakruli svinja, „Hansen, idite takoj tja nazaj, svinjo naj hitro zaduše!“ Kakor velite, gospod poročnik.

Prasketa, prasketa . . .

\* \* \*

Izpolnil sem povelje ter se javil. „Ali že veste, da je bil Helmsdorff to noč od granate težko

čitamo prevod določbe tam tudi v hrvaščini in laščini (!). Sedaj pa naj vzame kdo v roko statistični izkaz o številu Lahov na Štajerskem. V celi deželi jih ni za eno samo kmetsko občino.

Še enkrat pa moramo povdariti, da se taki sporadični slovenski napisi nahajajo samo v nekaterih kupejih III. razreda, v II. razredu pa bi jih iskal zaman. Pomislimo samo, koliko sramotilnega je v tem dejstvu. Torej v III. razredu, kjer se vozijo „nižji sloji“, tam je še mogoča včasih domača beseda, v II. razredu pa, kjer se vozi „gospoda“, mora biti vse nemško. Ali ni to teorija „Herrenvolka“ predstavljena v prakso?

In če pomislimo, da lahko čitamo v železniških vozovih, ki se vozijo skoz slovenske dežele mažarskih, laških, francoskih, angleških napisov, kolikor hočemo, le ne napisov v jeziku, katerega govori prebivalstvo, smemo pač reči, da so to turške razmere, ne vredne kulturne države.

V očigled tem kričečim dejstvom se moramo pač čuditi (Bog nam odpusti ta mili izraz!) pomanjkanju odločnosti na slovenski strani. Nedavno je „Domovina“ omenila, da je ravno naša pretirana potrpežljivost kriva, da si upa želez. uprava na Savinski progi tako nemškutariti. Škoda, da ni navedla konkretnih slučajev, katerih je obilica, in sicer ravno v krajih, kjer so najmanj odpustljivi. Zdi se nam, da ni umestno igrati ptiča noja in zamolčevati narodne grehe. S tem se daje samo potuha tistim, ki so mlačni dovolj, da jih ne pretrese niti sramota, kakor smo jo naslikali zgoraj.

C. kr. železniško ravnateljstvo in železniško ministrstvo pa pozivljamo, naj napravita konec razmeram, ki gotovo niso na čast državi, katere temeljni zakoni obsegajo tudi lepi člen XIX.

## Rojaki!

Znano Vam je, da je zadela naše društvo huda nesreča. Ponosni naš Žigertov stolp, ki smo ga zgradili z veliko težavo in velikimi žrtvami, ne štrli več sredi temnozelenih šum v sinje nebo, nas ne vabi več, da bi uživali raz njega toli krasni razgled. In kdor se je udeležil lani slovesnega blagoslovljenja in odkritja ter letos izborna uspele, prave planinske veselice na Žigertovi planji, ostanejo mu urico, ki jih je preživel pod milim nebom visoko „na planici“ v družbi veselih Slovencev, prihitevših od vseh vetrov, v najboljšem spominu!

Povsod se izražajo želje, naj se postavi nov stolp. Tudi društvo je tega mnenja, a mogoče je to le, ako mu pomagata, dragi rojaki, z denarnimi prispevki. Komur je mar naše društvo in kdor je prijatelj slovenskih planin, naj žrtvuje in prispeva po svojih močeh za nov Žigertov stolp. Ako uslišite našo prošnjo in nam Bog da srečo, sešli se bomo že prihodnje poletje pri novem stolpu in si prijateljski stiskali roke. Za vsak vinar smo hva-

ranjen?“ me vpraša polkovnik. „Ne, gospod polkovnik, ničesar nisem slišal. Ali je rana smrtna?“ „Nismo zvedeli. Zaukazal sem, da so ga prenesli v Grand Doubs, kjer je varen pred granatami.“ „Dobra prijatelj! sva si, ali dovolite gospod polkovnik, da pojezdimo malo k njemu?“ „Prosim vas. Izvolite mi, ko se vrnete sporočiti o njegovem stanju.“ „Kakor velite, gospod polkovnik.“

\* \* \*

V Grand Doubs-u so krog ognjišča zbrani stara mati, ki mrmra molitve, dvoje otrok in temno pred se strmeči mož. Vsi strme v plamen. Ti so prebivalci. Oče mi pokaže nemo s palcem na vrata. Vstopim. Na široki francoski postelji leži Helmsdorff. Spi. Njegov obraz je rumenkasto siv. Ne gane se. Trije zdravniki stoje ob postelji in dve sestri usmiljenki. Vojak, ki nosi z obema rokama skledo polno krvi, ravno stopi iz sobe. Čez roko mu vise krvavi robci in obrisače.

Zdravniki zapuste sobo ter se slednjič posvetujejo. Eden izmed njih si popravi zavihane rokave ter si zapne suknjo. Prosim sestre usmiljenke — domovina, poljubi jim rob njihove obleke, v vojni so tvoji angelji, — da naj nekaj časa počivajo; jaz hočem bdeti.

Mlademu častniku je granatni iver odtrgal meso na desnem stegnu do kosti.

Sam sem ž njim.

ležni; imena darovalcev bomo objavili svoječasno po časnikih.

Za hrib naš in log  
gori nam srcé,  
ohrani nam Bog  
planine goré!

Planinski pozdrav!

„Podravska podružnica“ slovenskega planinskega društva.

Ruše, dne 13. grudnia 1904.

Mihael Serne, Davorin Lesjak,  
tajnik. načelnik.

## Burja na Ogrskem.

Kar se je pripetilo v torek v ogrski državni zbornici, presega vse meje. Na ta dan je bil sklican državni zbor, da začne delovati po novem poslovnem redu, s katerim je z zvijačo prodrl ministriški predsednik, grof Tisza, v zbornici pred pol mesecem. Vedelo se je naprej, da bo to začetek kritične dobe, začetek boja na življenje in smrt med vladno stranko in grofom Tiszo ter med združeno opozicijo.

O dogodkih v zbornici poročajo iz Budimpešte: Pričakovati je bilo, da pride do velikih viharjev, ali kar se je zgodilo, presega vsa pričakovanja. Opozicija je zbornico demolirala in pretepla ter iz dvorane vrgla novo parlamentarno stražo. Vsa Budimpešta je vsled tega pokonci in razburjenost je taka, kakor na predvečer revolucije. Že ob 9. uri zjutraj je kakih sto opozicijskih poslancev odšlo korporativno v parlament in sicer v štirih četah. Nekateri poslanci so siloma vdrli v parlament in potem so se vsuli njihovi tovariši za njimi. Službuječi policijski komisar jim je branil vstop, a potegnili so ga s seboj v garderobo, ga tam oklofotali in obrcali in ga naposled iz parlamenta ven vrgli. Opozicijski poslanci, prišedši v dvorano, so se zagnali na predsedniško tribuno in začeli bombardirati stražo s knjigami, tintniki, poleni in vsakovrstnimi drugimi stvarmi. Polomili so več stolov in nekaj malih miz ter vse pometali na stražo. Ker se straža ni umaknila s tribune, so poslanci naskočili tribuno in jo zavzeli. Prepodili so predsedniško stražo, prevrnili predsednikovo mizo, ji odlomili noge in z njimi tolkli po stražarjih. Nastal je pravi vrščati pretep. Ranjenih je več poslancev. Končno so poslanci premagali stražo, stražarje pognali v beg in zasedli tribuno za stražo.

V dvorano vstopi kakih 20 slug, da pomagajo svojim tovaršem, ali se poslanci vržejo nanje, in nastane grozen tepež. Poslanci začno trgati pulte, stole, lomijo deske, pograbi težke zakonske knjige in jih začno metati v sluge, ki so se mogli samo braniti od te nepričakovane toče.

Poklekнем ob postelji, primem spečega za roko ter položim svoje čelo nanjo. Moje misli so molitev, mila molitev k Bogu: Ne vzemi ga še k sebi, saj mi je najljubši prijatelj.

Vstanem, a njegove roke ne izpustim. Po obrazu mu včasih nekaj šine kakor večča. Včasih se mu stemni, kakor bi frfotala ptica čezenj, in sope enakomerno.

Na nočni mizici ob vzglavju gori svetilka. Pokrita je s senčnikom. Na tem senčniku je naslikan plesoč norec s šiljasto kučmo; s pleskavico udarja po bobenčku. Njegov obraz je zopern.

Nepremično strmim, strmim v svetilko, da bi ranjenca ne zbudil. Njegova roka počiva še vedno v moji. Neodoljiva utrujenost se me prijema; obilne straže, nočni pohod, strašni napor vsled večdnevnega ležanja po vlažnih rovih, vsi ti novi utisi za mlado srce... Ne morem... glave... več... kvišku... zadremlje se mi.

\* \* \*

In pred mano pleše in skače norec ho, hajdi! Kako razuzdan je ta neumnež! In kako reži in pači in nateguje, svoj široki gobec. Jaz plešem za njim, posnemati moram vse njegove kretnje.

Toda jaz nočem, ali moram...

Spaka se ustavi in obstoji. Tudi jaz sem kakor okamenel. Norec sklone glavo. Kaj hoče?

Vrgli so se nanje ter jih začeli pretepati, sluge so se borili obupno. Poslanec Rigo zgrabi enega za vrat in ga začne daviti, in oni pade v nezavest. Drugi priskočijo in odneso onesvečenega slugo.

Poslanca grof Zichy in Nagy sta se zmerjala, kakor dva pijana mešetarja. Plačilnika poslanske zbornice so poslanci tako pretepli, da je izgubil zavest. Ko se je začelo, da je danes enajst poslancev izstopilo iz vladne stranke, je zavlada nepopisna radost.

Ko je končno posl. Gabossy naznanil, da isti dan ne bo seje, je vladna stranka korporativno zapustila dvorano. Že so se začeli odpravljati tudi opozicijski, ko je vstopil Rakovszky in naznanil: Tisza je rekel, da danes še napravi red. Vsled tega so opozicijski napravili iz miz in klopi sredi dvorane barikado. Obesili so tudi dva stola; na enem je bilo zapisano ime Tisza, na drugem ime Perczel. Škorenj, ki so ga med pretepom sezuli nekemu stražarju so postavili na prezidentovo mizo. Posl. baron Kaasz je razrezal usnje na predsednikovem stolu in je posamične koščke razdelil med poslance.

Po izvršenem demoliranju je neki poslanec zagrabil predsednikov zvonec ter na vso moč zvonil. Vse razbite stvari so opozicijski poslanci končno znosili na sredo dvorane. Prostor predsednikove tribune so imeli ves čas zasedeni najmočnejši opozicijski. Došlemu Tiszi so opozicijski klicali: „Lopov!“ Zbornični komisar se je pod udarci opozicijskih s klici: „O moja domovina“ zgrudil na tla! Več stražnikov ima težke rane na glavi.

Grof Tisza je sejal veter in žanje burjo. Zdaj je videl, da se s silo in zvijačo ne opravi ničesar. Z nasilno spremembo poslovnega reda v zbornici je kršil ustavo, a Madjari so si jo vedeli ohraniti skozi stoletja in jo varovati v viharjih in ljutih bojih. Zato so se s tako vihravim pogumom postavili madjarski opozicijski po robu ministru-predsedniku, ker jim je hotel omejiti svobodo.

## Celjske in štaj. novice.

— **Trgovski ples.** Prva predpustna veselica v bodočem letu bode trgovski ples, kateri se vrši dne 15. prosinca 1905. Prepričani smo že danes, da si bode ta prireditev istotako kot prejšnja leta pridobila nele prvenstvo v krasnih dekoracijah, ampak tudi izkazala znaten gmoten uspeh. Gotovo smo hvaležni našim vrlim trgovskim prirediteljem, kateri so že leta 1903. in 1904. priredili svoj ples v narodno korist ter položili lepe svote na altar domovine, da tudi v bodočem letu posvetijo eventualni dobiček prepotrebni „Dijaškemu domu“. Pripravljalni odsek, kateremu sta se letos pridružila trgovca gg. Karol Vanič in Anton Kolenc, začel je že svojo delavnost, in tudi dekoracijski odsek pod vodstvom v tej stroki že

Ali opazuje kakega krta, ki nametava zemljo? Ali hoče videti, kako rastejo cvetlice? Ali hoče slediti urnemu teku kakega hrošča?... Migne mi, naj pristopim. Sledim mu, ž njim zrem v globoko, prostrano mogilo.

In na tisoče golih, sivih rok s krčevito sključenimi prsti se mi pomoli nasproti. Mnogo, mnogo takih rok sem videl na bojiščih.

In norec se reži in reži in prevrača kozoce kakor klovn in se reži in kaže v mogilo.

Udariti ga hočem... Ne... morem... se premakniti... Pes prokleti... zagrni, zagrni...

\* \* \*

Na hip se vzbudim, spal sem k večjem pet minut. Dvignem glavo. Prijateljeva roka še počiva v moji. Veliki Bog, kaj je to? Ta roka je vlažna, slizasta, ni hladna in ni topla. Še malo bežeče gorkote kot od ravnokar shlajene peči. Obraz mu je na levi strani nekoliko navzgor zategnjen... Oči... „Helmsdorff, Helmsdorff“ zakričim in se vržem čezenj...

Vrata se odpro. Sestre usmiljenke vstopijo, mile, ljubezni polne... Prva, starejša, se skloni čez me... Objamem jo kot sin v maternem naročju; pravi mi dobrohotne, pomirljive, tolažilne besede, vedno z istim glasom. In na njenih prsih ihtim kot desetleten deček...

znanega nam g. Ivana Pregrada bode napel vse svoje moči, da iznenadi slav. občinstvo. Glede na dobrodelen namen prosijo se vsa društva Spod. Štajerske, da se pri prireditvi svojih veselja ozirajo na ta ples.

— **Pridna požarna bramba celjska.** V noči od nedelje na ponedeljek ob tričetrt na eno je začela goreti v Lokrovici pri Celju hiša, št. 67. Ogenj je uničil hišo in hlev ter vse pridelke; živino so z veliko težavo rešili. Škoda ima pogo-relec veliko, a je zavarovan le za 400 kron. — Celjska požarna bramba je seveda pridno spala; no, ako bi celjskim gasilcem začela goreti postelja, bi se morda zbudili, če jim pa gori pred nosom, ne vidijo požara. Ali ne dobiva celjska požarna bramba podpore od države, in če državljani, davkoplačevalcu zadivja ogenj v hiši, bi vendar morali iti na pomoč! Kaj je celjska požarna bramba na svetu samo za nemški „komando“!

— **Etimologična raziskavanja pri celjskem okrožnem sodišču.** Novo definicijo za besedo „nemčur“, katera pomeni dosedaj le rojenega Slovenca, ki je zatajil svoj narod, poda c. kr. okrajno sodišče v Celju sledeče: „Z besedo „nemčurji“ se namerava razžalitev neke gotove vrste državljanov, ker se ta beseda rabi od strani slovenskega prebivalstva v deželah, kjer stannjejo Slovenci in Nemci, za take osebe nemške narodnosti, katerim se hoče izraziti zaničevanje radi tega, ker spadajo k nemškemu narodu!“ Ali je že kdo slišal kakega Slovenca trditi, da so Wurmser, Gleispach, Clary ali celo Körber nemčurji, ki spadajo tudi v neko vrsto državne družbe nemške narodnosti? — Gotovo ne, ker ti so pristni a le kruti Nemci, kateri niso Slovencem naklonjeni, nikakor pa niso nemčurji, akoravno spadajo v neko nam nasprotno državno družbo.

— **Učiteljski službi.** Na enorazredni ljudski šoli v Sela-Vrbah pri Slovenjgradcu je popolniti mesto učitelja in šolskega vodje z dohodki po III. krajnem razredu in z lepim prostim stanovanjem. Godbe sposobni prosilci imajo prednost. Na šestrazrednici v Šoštanju se bode do Velike noči 1905 popolnila učiteljska služba z dohodki po II. kraj. razredu. Pravilno opremljene prošnje za obe službi je vlagati službenim potom pri dotičnih krajnih šolskih svetih do 31. dec. 1904.

— **Častnim občanom** je izvolil občinski odbor na Humu pri Ormožu dr. Miroslava Ploja, državnega in deželnega poslanca, enoglasno v priznanje posebnih zaslug.

— **Nemški šolarji pred kriminalom.** Minoli teden je stala pred okrožnim sodiščem „kampa“ mladih fantalinov in deklet zaradi gnjusne nepravnosti. Ta „nadepolna“ mladina se šola po tukajšnjih nemških zavodih in uči teh lepih (!) nauk. En fant je dobil 6 mesecev zapora — prekoračil je ravno 14. leto — nek drugi 5 dni, ker je šele 13letni pobič. Dekleta, žrtve zločina, so stare po 8 let. Več nesramnežev so oprostili, ker so za kriminal še premladi. — Evo sadov toliko hvalisane nemške vzgoje in nemške šole!

— **„Štajercev“ ded — Kalchberg.** List „Grazer N.“ je prinesel iz peresa Kalchbergovega značilno izpoved glede „giftne krote“, kjer ta človek hinavsko zavija oči in očita nekemu Kienzlu herostratsko nedelo, ker mu je povedal nekaj gorkih. Ali največ vredno je čuti, kako se Kalchberg hvali: „On je mož, ki je sp. štajerskim Nemcem ustvaril „Štajerca“, ki ima nalogo uničiti slovenska konsumna društva, ki je torej za sp. štajersko nemštvo storil več dobrega, kakor vsi „Maulhelden“ nemške ljudske stranke skupaj. Kalchberg se je torej pohvalil, zakaj je ustanovil pravzaprav „Štajerca“; imamo torej očitno izpoved od samega starega očeta „giftne krote“, ki pravi, da je ptujski „Štajerc“ obrnil ost proti Slovencem in našim društvom. Tu imamo dovolj jasno zagotovilo; s tem odpremo oči vsem, ki nočejo ostati slepi. Lepo pa je Kalchberg označil sp. štajerske nemške politikarje, katerim je rekel, da so opičarji in gobčarji. To pa so vsi ti naši celjski nemčurški velikani in druga izvoljena družba naših mest in trgov.

— **Nemci davijo „giftno krote“.** Česar je bilo pričakovati, to se je zgodilo. Nemce je postalo sram ptujskega „Štajerca“ in položili so ga na grmado, da se speče to ostudno glasilo sp. štajerskih judežev. Uvideti je že moral vsak

pošten in pameten človek, da ta ptujski list strupi in korumpira ljudstvo, da skruni čast in poštenje. Njegov grb so vislice — žalostna priča je nesrečni Muršec. Eden najzagrizenejših Nemcev pa je tudi obsodil „Štajerca“, zlomil je palico nad nemško ljudsko stranko, ki je „zmes štreberjev najhujše vrste“. Profesor Polzer iz Gradca je v Hamburgu najostreje obsodil ta list, s katerim pohujšuje nemški „folk“ slovensko ljudstvo in je vodi v pogubo. To je nov dokaz vsem onim, ki mislijo, da je „Štajerc“ ustanovljen zato, da koristi slovenskemu ljudstvu. Ne! „Štajerc“ vodi na „gavge“, vas ne uči, temveč slepi, vam krade dobro ime in vas prodaja. Nemce je sram ptujskih posilincev, a štajercijanci jih imajo za svoje bogove. Nemci poznajo naše odpadnike in jim plujejo v obraz, vi pa jim poljublajte peto, ki vas gazi. Štajercijanci, usmilite se sebe, storite samim sebi dobro! Pustite judeže in obrnite se k možem poštenjakom, ki so vaše krvi, vašega jezika!

— **„Štajercu“ se hudo godi,** zato mu vsi nemški listi hitijo na pomoč, zlasti stara lisica in lažnjivka „Tagespost“. Zdaj „Štajerca“ perejo, da baje ni on kriv posurovenja ljudstva in hudo-delstva, ampak slovenski politiki, zlasti baje kaplani. Stvar je pa vendar vsakomu pametnemu Slovencu jasna. List, pri katerem sodelujejo morilci, kar je sodnijsko dokazano, mora roditi le prokletstvo in dolžnost vsakega poštenjaka je zatirati ga, ker se je slednje začelo res goditi, skušajo nemški listi vzbuditi usmiljenje za „Štajerca“ pri nemških brateh, da bi slednji zanj v žep posegli.

— **Nemškutarski shod** se bode vršil prihodnjo nedeljo v Mariboru. Na tem shodu bodo združeni Nemci in Štajercjevi nemškutarji protestovali proti popolnoma opravičeni slovenski obstrukciji v Štajerskem dežel-nem zboru. Sklicatelji tega protestnega shoda so najzagrizenejši Nemci in nemškutarji pod vodstvom večnega kandidata Franceljna Girštmajerja. Govorniki, ki bodo nastopili proti slovenski obstrukciji v štajerskem dežel-nem zboru, so bili za časa Badenija največji privrženci nemške obstrukcije v državnem zboru. Poslušalci pa se bodo rekrutirali večinoma iz poulične nemške mariborske fakinaže in iz zapeljanih nemškutarskih Štajercjevih kmetov. Torej sklicatelji Nemci in nemškutarji. Slovenski štajerski deželni poslanci: gorjé vam! Združeni Nemci in „Štajercjevi“ nemškutarji vas bodo pohrustali v nedeljo s kožo in kostmi.

— **V Maribor ne gremo!** Nemci in nemškutarji se trudijo na vse sile, da bi privabili v nedeljo k protestnemu shodu mnogo slovenskih kmetov. K shodu, ki ga priredijo največji sovražniki slovenskega naroda v zagrizenem nemškem Mariboru, ne pojde nobeden zaveden slovenski kmet. Vi, Nemci in nemškutarji, ako se vam gre res za koristi slovenskega naroda, zakaj pa ne skličete shoda na slovenskih tleh?! V Maribor, kjer popade vsakega Nemca že pred slovenskim napisom strah in groza, pa ne gremo na noben način. Nemci in nemškutarji naj le v Mariboru „hajlajo“ sami med seboj.

— **Mestni občinski svet v Mariboru** je sklenil, zapovedati trgovcem, da morajo odstraniti vse nenemške napise. Svetujemo mestnemu svetu, da naj izda še sledeči ukaz: „Vsak trgovec, ki bi se predrznil mimogredoče slovenske kmete nagovoriti v sovražni slovensčini, bode kaznovan z zaporom.“ Če se gre po Tegethofovi ali Gospodski ulici, slišiš vse ponočne „Heilbrüder“ govoriti pozabljeni materni jezik. Večina mariborskih trgovskih pomočnikov ima slovenske starše, pa ker se je naučil nekoliko nemških besed, postal je strastni sovražnik svojcev in „deutscher Abkunft“. Ubogi norec!

— **„Štajerca“ bi rad!** V torek popoldne se pripelje po Graški ulici zamazan, otečen in zabuhel pijanček — pravi tip štajercijancev — zavije v Rotovško ulico in ustavi svoje kljuse pred Raschevo prodajalno. Par mladih postopačkov pride in začne motriti nakazno človeče, ki skuša s svojim zguljenim in zdrapanim živinčetom napraviti Raschu poset. Pijanček pa jih začne kli-cati, naj mu gredo v knjigarno po „Štajerca“.

Dečaki se mu zareže in pokažejo osla, možiček začne kleti, tedaj pa kljuse potegne in lačni šnopsar, ki se mu je zahotelo „giftne krote“, omahne na voziček. In šlo je urno v mesto. Kljuse — pametnejše od voznika!

— **V „Skalni kleti“** je bilo v sredo zvečer veliko veselje. Zbralo se je precej mladih gospodov, ki so obhajali svečano slavnost in priredili mal koncert. Bilo je res prav slavnostno. V „Skalno klet“ vodi zdaj lepa, novo nasuta pot, in ni kmalu prijetnejšega sprehoda kakor v ta mični gostilniški hram.

— **Dogodivščine celjskih nemškutarjev.** Takozvani Rakuš, župan celjskih nemškutarjev, je šel med ponočnjake. Začel je uganjati poulično politiko: Bila je temna noč, prekasna ura je brnela iz celjskih zvonikov. Na oglu kavarne „Mercur“ sreča Julče družbo, ki je govorila slovenski. Meni nič, tebi nič — se zaleti dika celjskih „nemcev“ v prvega pasanta, in bumf! se zaleti še v drugega. Mož se odmaje po Graški cesti proti svoji hiši. Tako nahluljena družba je hotela poklicati policaja, ki ga pa seveda ni bilo blizu, in ga poslati za osebo, ki jo je mahala proti tvrdki „Daniel Rakusch“ itd. To bi bilo šele imenitno, ko bi redar zgrabil župana in ga gnal v „keho“!

— **Galantni teleban.** Bilo je v nedeljo. Celjski kramar Stiger se pelje s svojo gospo po mestu. Konji se spleše, Stigerju planejo lasje po koncu, Stiger skoči v strah in iz voza na cesto. Zdivjani konji pa drve s kočijo, v kateri se je vozila mlada Stigerjeva gospa, po cesti naprej. Ni dosti manjkalo, da se ni razbil voz, da se ni ubila Stigerca. To je oni korajžni nemški Celjan, ki je svoj čas vodil tolpo barab in njim na čelu napadel Čehe in Slovence!

— **Požigalec, ki se sam javi.** Pri celjski policiji se je te dni javil 28letni hlapec Srečko Kovač, češ, da je svojemu gospodarju Alojziju Novaku v Kostrivnici zažgal gospodarsko poslopje in hlev, ko so bili domači pri zornicah, takoj na to pa bežal proti Celju. Zažgal je iz jeze, ker mu gospodar ni hotel izročiti poselske knjižice, da bi šel od njega proč. Policija ga je izročila okrožnemu sodišču.

— **Iz Teharjev.** Zadnji čas se v naši vasi posebno raztegujeta znani teharski kovač Tlaker in „tajnik“ Pušnik. Znamenito je, da je kovačeva žena dobila sušico, ko so Teharčani streljali iz topičev za časa blagoslovljenja dr. Štorove graščine. Tlaker se je zato oglasil pri sodišču, kjer pa so mu pokadili pod nos. Pušnik pa naj nikar ne trobi v javnosti, kar slovenski občinski odborniki pri sejah zahtevajo! Drugače . . . — Toliko posnamemo iz daljšega dopisa; ta dva možakarja nista vredna, da bi se z njima bavili.

— **Pogreb Ivana Kača.** Poročali smo o Ivanu Kaču in njegovi smrti. Pripomniti moramo še o njegovem pogrebu, da je bil tako veličasten, kakor ga Žalec še ni videl. Udeležba je bila ogromna. Bila so zastopana vsa narodna društva in Žalca in okolice. V sprevodu je nastopilo 10 požarnih bramb z 250 možmi. Žalostinke je svirala celjska narodna godba. Peló je društvo „Edinost“. Na grobu sta govorila med. gospod R. Bergman in gospod Ivan Lipold iz Mozirja in je bilo ljudstvo zlasti vsled govora poslednjega vse do solz ginjeno. Blag bodi Ivanu Kaču spomin!

— **Polzelska pošta** ima še vedno samo nemški pečat. Koliko si je že občina prizadevala, da odpravi to sramoto, zlasti v dobi prejšnjega g. župana, toda poštno ravnateljstvo ima gluha ušesa. Sedaj tudi ni več znanega izgovora, da še pečat ni dovolj obrabljen. Saj je vendar že ves kruljev, in le v posebno srečnih slučajih se lahko čita vsaj pol „Heilensteina“. Usmilite se vendar starega invalida, nam pa dajte pečat z našim poštenim slovenskim imenom, da ne bo naravnost zasmehoval slovenskih davkoplačevalcev. — Na pošti visi tudi neka občinstvu namenjena tabla, ki je samo nemška. Tudi ta greh ima na vesti le slavno poštno ravnateljstvo, kajti narodnost g. poštarja je gotovo vzvišena nad vsakim dvomom.

— **Konjice.** Kneginja Kristijana Windisch-Graetz je ustanovila društvo zmernosti, in se je to društvo v četrtek, dne 8. t. m. sestavilo ter so bili izvoljeni v društveno vodstvo gg.: Jak. Jurko, nadučitelj v Tepanjah, načelnikom, Janez Böles, blagajnikom, Anton Toman, tajnikom, Matija Gričnik in Janez Plajh, odbornikom. Vpisati se je

dalo takoj 34 udov. Lično opremljena društvena soba se nahaja v Evasovi hiši v pritličju na desno in je odprta vsako nedeljo in praznik od devetih dopoldne do večera. — Tudi nekaj —

— **Iz Makol**, dne 10. decembra. Dneve pred praznikom Matere Božje je bilo vreme kaj ugodno. Jutra so bila do 5 stopinj mraza, a skozi dan je solnce malone pripekalo. Nestanovitni so bili vetrovi. Prav hudo je rezal v nos nekaj dni gorski veter z Boča in tri dneve je ropotal južnik z okni in rohnel z vratmi. Na solnčnem bregu pri Doleh je vse polno rmenih trobentic in med njimi se bledijo modre pasice ali divja vijolica. Celo jetrnika in plućnico sem imel v rokah 7. decembra. Tudi pasji zob je rival svojo nežno kozjo bradico izpod lista sladkega kostanja. Zdelo se je, kot bi ti preročki hoteli s silo pregnati mrzlo žugajočo že zimo. Danes je padal sneg po noči, zjutraj je bil mraz in proti večeru že ledeni štunfki objemajo vejevje. Kar zahrusta po hosti, ko zaduha poredni veter.

— **Konjski tatje**. Italijanski trgovec s konji, Antoni, je kupil na zadnjem sejmu v Zagrebu 14 konj od ciganov. Imeli so ponarejene živinske potne liste, zato se misli, da so jih gotovo ukradli. Antoni je moral že v Brdovec pustiti šest konj, osem so mu jih pa vzeli v Brežicah in poslali nazaj na Hrvaško.

— **Proračun mariborske mestne občine**. Stroški za l. 1905. so proračunani na 1.828.699 K; pokritje pa na 1.830.059 K; prebitek je že proračunan na 1360 K. Tuji zakladi in ustanove, katere upravlja mariborska občina, znašajo 103.838 kron. Zaklad meščanske bolnice znaša 7103 K, mestni ubožni zaklad 27.900 K, mestni šolski zaklad 45.060 K in nadaljevalna šola 12.917 K.

— **Oko za podgano**. Ključavničar Korper iz Maribora je bil dne 7. t. m. na dvorišču pri svoji delavnici. Kar zapazi podgano, skoči po puško in ustrelil na žival. Nabije drugič in hoče še malo živo podgano s kopitom ubiti. A pri tem se puška sproži in svinčeno zrno zleti Korperju v desno oko. Prepeljali so ga na kliniko v Gradec. Eno oko je izgubljeno, in drugo pokvarjeno.

— **Št. Peter p. Mariboru**. Dne 7. t. m. ob 9. uri zvečer je začelo goreti v listnjaku Kreitnerjevem v Tepsovi vasi. obč. Št. Peter. Ogenj se je razširil še na hišo in hlev, ter je bilo vse takoj v plamenu tako naglo, da niso mogli niti živine rešiti, ter je zgorela krava, dva prešiča, dve kozi, vsi pridelki, obleka, oprava, sploh vse. Kako je nastal ogenj, ne ve nihče.

— **Drevo ga je ubilo**. Dne 7. t. m. so trije delavci iz Rudečbrega, med njimi je bil France Kramp, sekali les. Dva sta ravno prežagala stoječo jelko, in tretji, ki je nadzoroval, je zaklical Krampu, naj pazi in preneha žagati, ker bo jelka padla. Nenadoma se drevo zvrne, Kramp ni mogel pobegniti, in veja ga udari ter vrže ob tla. Čez poldrugo uro je umrl; zapustil je vdovo s tremi otroci.

— **Od Sv. Antona v Slov. goricah**. Bliža se čas obč. volitev v Cerkevnujaku. Ali bi možje te občine ne mogli pokazati enkrat, da se pretaka po njih žilah krepka slovenska kri ter streti moč vladajočih nemčurskih krogov? Ali ni narodna zavest toliko močna, da bi vzrastla narodna stranka in prodrila nemčurske vrste, katerih se zaveden Slovenec sramovati mora. Volilci, ako klije v vas le iskrica narodnega ponosa, ako imate v glavi možgane — proč z nemčurštvom, volite si moža, ki so vaši tudi tedaj, kadar se ne gre samo za čast, katero jim skažete, kadar jih volite, ampak kateri bodo tudi poslovali v jeziku, kojega umete, v naši mili slovenščini. Volite z lastnim prepričanjem!

— **Od Sv. Trojice v Slov. goricah**. Cerkveni tatje se pojavljajo. Prve dni decembra je v trojiški cerkvi neki lopov razbil nabiralnik pri oltarju sv. Frančiška in odnesel nabrano miloščino. Veliko čez eno krono ni dobil. Isto se je zgodilo v Negovi, samo z večjo škodo. Zato pozor! — Umrlo je pri Trojici v enem tednu decembra sedem oseb, trije odrasli in štirje otroci.

— **Zobje se plombirajo sedaj s porcelanementom**. Plombe iz te tvarine se ne razločujejo od zobov, ker se dajo napraviti v različnih, zobem popolnoma sličnih barvah. Te plombe so ravno tako transparentne kakor zobje, tako da jih tudi pri luči zvečer ni opaziti. S to vrlino se odlikujejo od vseh dosedaj navadnih plomb. Poleg tega

so trpežne kakor zlate, in mnogo ceneje in le malo dražje kot amalgamaste ali kot plombe iz navadnega cementa. Ta nova iznajdba je vsekakor velikega pomena na zobozdravniškem polju.

## Društveno gibanje.

— **Veliki koncert** svetovnoznanega ruskega narodnega pevskega zbora „Nadine Slavjanske“ broječega 40 oseb, v staroruskih nošah XVI. in XVII. stoletja s sodelovanjem velikoruskega Balalajkaorkestra v veliki dvorani Narodnega doma v Celju, v sredo, dne 21. decembra 1904. Spored: 1. del: 1. N. Slavjanska: Ruska vojaška koračnica. 2. N. Slavjanska: Venček narodnih pesmi. 3. Arhangelsky: Nočni čuvaji. 4. Arhangelsky: Krakovjak (iz Poljskega). 5. N. Slavjanska: Narodne pesmi. poje Nadina Slavjanska. 6. Ničovsky: Sosulija, sloveča maloruska pesem. 7. Maksim Gorkij: Verige, pesem kaznjencev iz „Brezdna“. 2. del: izvaja Balalajka-orkester: 8. N. Slavjanska: Perzijska koračnica. 9. N. Slavjanska: Narodna pesem z varijacijami. 10. N. Slavjanska: Narodne pesmi. 11. N. Slavjanska: V zibelci, petje s spremljevanjem Balalajka-orkestra. 12. N. Slavjanska: Narodni ples. 3. del: Solnik Burka s petjem od Karatigina. — Vstopnina: Sedeži: 1.—2. vrste in sedeži št. 51.—64. na balkonu 5 K, 3.—4. vrste 4 K, 5.—7. 3 K.

Častiti duhovščini, p. n. občinstvu se priporočam v naročevanje vseh vrst

## cvetic iz batista

katere izvršujem ukusno in po najnižjih cenah.

Helena Novak, Celje

(541) 1—1 Gosposka ulica št. 6.

## Spretne kovače

za sekire (Hackenlocher) — K 4—6 dnevni zaslužek in prosto stanovanje — sprejme takoj

„Železnarna“ A. Pogačnik, Ruše pri Mariboru.

(542) 6—1

8.—16. vrste in sedeži 1.—50. na balkonu 2 K, stojišča 1 K, za dijake 60 v. Vstopnice se dobe v predprodaji v trgovini g. Drag. Hribarja in zvečer pri blagajni. Začetek ob pol 8. uri zvečer.

— **Žalski odsek Celjskega Sokola** priredi na Štefanovo, dne 26. decembra t. l. veselico s prijaznim sodelovanjem pevskega društva „Edinost“ v Žalcu. Na sporedu je petje in gledališka predstava; igrala se bo burka v 2 dejanjih „Danes bomo tički“ po predstavi je božično drevo z mnogobrojnimi darili. Vsi prijatelji društva se vabijo ta dan v Žalec.

— **Ormoška čitalnica**. V nedeljo, 18. decemb. t. l. v ormoški slovenski šoli glediški večer. Spored: 1. „Doktor Hribar“ veseloigra v enem dejanju; spisal grof Fredko. Osebe: Radič, grajščak, Mara, njegova soproga. Ana, njiju hči. Robert Malinski, inženir. Zorko Lovrin, ekonon. Doktor Hribar, zdravnik. France, sluga pri Radiču. Lizika, hišna pri Radiču. 2. Mesalina burka v enem dejanju; poslovenil Benkovič. Osebe: Edvard Bojan, profesor. Frida, njegova žena. Rožič, trgovec in agent. Avrelija, njegova žena. Bledičnik, suplent. Rozina, hišna pri Bojanu. 3. Raztresenca burka v enem dejanju, spisal A. pl. Kotzebue. Osebe: Major Jazbec Stotnik Muhič vpokojena invalida. Milka, majorjeva hči. Janko, stotnikov sin. Začetek točno ob polu 6. uri zvečer. Vstopnina: stojišča 20 v, sedišča 40 v. Ker se čisti dobiček porabi za šolske namene se preplačila hvaležno sprejemajo. Odbor.



## Vabilo

na

## izvanredni občni zbor

„Savinske posojilnice v Žalcu“

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki se bode vršil

v četrtek dne 29. decembra 1904

ob 8. uri dopoldne.

(540) 1—1

DNEVNI RED:

Sprememba pravil.

Ako bi ob določenih uri ne prisostvovalo dovolj zborovalcev, se skliče uro pozneje drugi občni zbor z istim dnevnim redom, kateri je sklepčen brez ozira na število navzočih.



## Porcelan-cementplombe

nova zobozdravniška iznajdba

— se dobivajo pri —

dr. Ant. Schwabu, prakt. in zobozdravnik

Ringstrasse št. 9. ♦ Celje ♦ Ringstrasse št. 9.

(533) 5—3

**Na debelo!**

**Na drobno!**

- Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem -

## DRAGOTIN HRIBARJA

Rotovška ulica št. 2 ♦ CELJE ♦ Rotovška ulica št. 2

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega kancelijskega, conceptnega, pismenega, dokumentnega, ministrskega, ovijalnega, svilenega in barvanega papirja.

Lastna založba vseh tiskovin za urade, šolskih zvezkov in risank.

Dopisnice za godove s cvetljicami in druge umetne razglednice.

**Postrežba točna!**

Zaloga črnih, radirk, peres, peresnikov, tablic, kamenčkov, zavitkov, molitvenikov, žice, škatlic za peresnike in trgovskih knjig.

Papirnatih vreč v vseh velikostih po originalnih cenah.

Cenike tiskovin in pisarniških potrebščin pošiljam na zahtevo brezplačno. — Preprodajalci imajo posebne cene.

**Cene nizke!**

(476) 10—6

## Druge slovenske novice.

— **Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** naznanja, da bode znova zasedlo učiteljsko mesto na družbini petrazredni deški ljudski šoli pri Sv. Jakobu v Trstu. Vsi oni gospodje in gospodične, ki so se za to mesto potegovale povodom prvega razpisa meseca oktobra, in ki še danes reflektujejo na to mesto, se opozarjajo da pošljejo priloge svojih prošenj do 20. t. m. Oni pa, ki ne reflektujejo več na to mesto, izvolijo naj to na dopisnici naznaniti. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Zilska podružnica slovenskega planinskega društva na Koroškem** je nakupila pred dvema leti obširno senožet v dolini Zajezeri z namenom, da postavi tam planinski dom z restauracijo. Po daljšem premostrvanju se je podružnica odločila, da se sezida pritlična hišica po 10 m na kvadrat. Notri naj bi bila gostilniška soba, dve sobi za tujce in prostorna kuhinja! Veljalo bi okrog 5000 K. V četrtek, dne 16. junija t. l. je bil na tem travniku štabneni ogled, pri katerem so se pa stavile stavbi vsakojake zapreke. Zapisnik, sestavljen ob tej priliki, je nekaka nerazumljiva zmes, iz katere je posneti, da se namenoma skuša na vsak način našo nameravano stavbo preprečiti. Kar se zahteva, je naravnost hudobno in gotovo od kake strani previdno naprej pripravljeno, kar pa mejaši na tako neroden način izražajo, da se takoj vidi, da to ni zraslo na njih zelniku, da so nahujskani, da bi na ta način koroški Nemci mogli preprečiti slovensko stavbo.

— **Na smrt obsojen** je bil v Trstu delavec Freno, ker je dne 24. septembra t. l. zabodel stražnika Nagode-ta. Porota ga je obsodila enoglasno na vislice.

— **Naročen umor.** Žena tovarniškega delavca Jos. Stareta na Savi je pregovorila svojega ljubimca, 16 letnega tovarniškega delavca Fr. Motnikarja, da umori njenega moža ter mu obljubila za to — 5 kron. Motnikar je res pričakal zvečer Stareta pred tovarno, ga udaril z motiko po glavi ter ga smrtno ranil. Orožniki so zaprli Motnikarja in nezvesto ženo.

— **Par volov za 1600 kron** je kupil Anton Zupan, mesar in restavrater v Ljubljani na Starem trgu, od J. Auerjevih dedičev.

— **Iz Bohinja.** Bohinjski predor bo kmalu dogotovljen. Februarja meseca bode ves obzidan, maja meseca pa se skoro gotovo izroči državni državni oskrbi. Postaja in hiša za uradnike sta tudi že dogotovljeni. — Velikanske kamnolome v bližini Bohinjskega jezera je kupila družba Rella & Comp. Odvažanje kamenja je prevzela gališka družba H. Wietschner, ker se domači vozniki niso mogli zjediniti. — 30. m. m. se je odprl bohinjski vodovod, katerega je dogradila graška tvrdka S. Juhasz. Nemški čifuti dobivajo iz naše zemlje milijone, mi pa komaj — črn kruh! — 1. t. m. je bil tukaj zavratno ustreljen delavec Smukavec. Ko je šel ponoči iz sobe po svoji potrebi, so se začuli trije strelji in Smukavec, ki je bil zadet v glavo, se je takoj mrtev zgrudil na tla. Sum leti na delavca Orehka in Smukavčovo ženo, ki sta jo bila že enkrat skupaj popihala v Trst. Ženo umorjenega Smukavca so zaprli, Orehka pa iščejo.

— **Hudič v predoru na Hrušci.** Ko so zadnjič prišli delavci v rov na delo, so zagledali veliko črno pošast, ki je skakala po jami. Delavci so jo urno odkurili na površje, ker je vsak mislil, da ga že hudič drži. Pri natančni preiskavi so pa vendar spoznali, da jih še ne bo hudič vzel, ker tista stvar je bila navaden črni maček, katerega je najbrž kak predrznež zanesel v rov.

## Dopisi.

**Iz Pristave.** Zadnjič ste že poročali, da imamo tukaj povsem nemškega, slovenščine čisto nezmožnega c. kr. poštarja. Danes pa tudi vemo, komu se imamo zahvaliti za tega, za naše razmere nesposobnega uradnika. Znani ekskandidat za deželni zbor, Edi Zuppanz, potrudil se je osebno do poštnega ravnateljstva v Gradec ter je tam na vse pretege prosil, naj mu vendar dajo Nemca za poštarja. To prošnjo je podprla baje tudi s posebno peticijo občina Sv. Ema. Čudno se nam zdi, da o tej peticiji občinski odborniki ničesar ne vedo,

a nočemo reči, da si je isto morebiti g. Suppanz kot prvi svetovalec pod roko dobil. A eno hočemo povedati temu gospodu: Če vi, gosp. Edi, zaničujete svoj materni jezik in se ne spominjate svoje matere, ki je vsaj tolikega, če ne večjega spoštovanja vredna, kakor vi, dasiravno še danes ne zna pravilno nemški govoriti, ne smete misliti, da bomo sledili, da bomo drugi sledili vašemu vzgledu. Mi ljubimo svoje stariše in njihov jezik, mi ostanemo ponosni Slovenci. A kot taki bomo čuvali in branili svoje pravice povsod, posebno pa v uradih, nad katerimi se blišči napis c. kr.; šli bomo tudi pota, da se bo naš jezik spoštoval tudi pri c. kr. poštne uradu v Pristavi, naj si je to Vam ljubo ali ne. Lepo pa ni za vas, da tako teptate pravice naroda, iz katerega ste vznikli, onega naroda, ki je pomagal vašim staršem in vam do premoženja, onega naroda, kojemu se še danes tako dobrikate, ko ga s sladkimi besedami vabite v svojo prodajalno?!

Od gospoda poštarja pa pričakujemo, da se bo vedno zavedal, da je on radi nas Slovencev tukaj, ne mi radi njega in da torej ne bode ničesar storil, kar bi moglo žaliti naš narodni čut. Pomilujemo ga, da je nepoznajoč naše razmere zašel v naš kraj in želimo z njim v miru živeti, dokler ne bode pozabil, da živi na slovenski zemlji in radi Slovencev. Slavnemu poštne ravnateljstvu v Gradcu izražamo vsi prizadeti prebivalci svoje ogorčenje zaradi potuhe, katero je dalo v osramotenje tisočev slovenskega prebivalstva enemu posameznemu notoričnemu nasprotniku slovenskega ljudstva z nastavljenjem uradnika, katerega izmed sto prebivalcev komaj eden razume. Slovenske poslance opozarjamo na ta škandal!

**Gradec.** V sredo, dne 7. t. m., je priredilo izobraževalno društvo „Naprej“, čigar ime je po dobro vspelih koncertih slov. javnosti že dovolj znano, graškim Slovincem prvi zabavni večer v tej sezoni. — Izvrsten pomočnik pri takih prireditvah mu je bilo že od nekaj delavno dijaštvo, ki se je razvilo v tem društvu v dobro izvežban moški zbor, ustanovilo tudi izvrsten mešani zbor ter nam na ta način nudilo pri glasbenih večerih društva „Naprej“, in koncem letnega tečaja v prid „Slov. podp. društva“, celo vrsto umetniških užtkov. Radi cepljenja graškega dijaštva smo se resno bali, da bo pričeto delo zaspalo. V naše veselje smo se varali — kajti lanski dijaški pevski zbor se je letos skoro polnoštevilno zbral v akad. teh. društvu „Tabor“, v katerem se je sestavil spopolnjen z dobrimi novimi močmi, nad 20 članov broječi pevski klub. Združen s pevci društva „Naprej“ je le-ta proizvajal v sredo program, katerega je s pravim umetniškim razumevanjem izbral načelnik pevskega kluba akad. društva „Tabor“, gosp. phil. Beranič. — Že lani so se povdarjale vrline pevskega zbora, letos bi se upal trditi, da je ta še celo napredoval. Dovolj trden dokaz res izvrstnih moči in umetniškega prednašanja je pač to, da so se od štirih pevskih točk morale ponavljati tri in se nekatere pesmi še dodati. Že pri „Savski“ (dr. G. Ipavic) smo občudovali nežen tenor (gosp. phil. Rauter) in sploh gibčnost in preciznost velikega zbora. Globok utis je napravila dr. B. Ipavčeva mila pesmica „Zapuščen“, s katero nas je mešani zbor popolnoma očaral. „Na moru“ (Dav. Jenko) se je pela posebno pri ponavljanju z občudovanjavredno eksaktnostjo. Glavna točka „Kdo je mar“ (dr. B. Ipavic) se je proizvajala v splošno zadovoljnost. Res je sicer mnogo škodoval jako slab klavir, iz katerega je pa vendar izvabil g. iur. R., kar je sploh bilo mogoče. Za lep uspeh te pesmi se je pred vsem zahvaliti poleg tenorista krasnemu bas-solospevu (g. Jak) in baritonistu (g. phil. Jug). — Po kratkem odmoru so nastopili tamburaši. Če smo pri pevskem zboru povdarjali, da je napredoval, moramo pri tamburaškem zboru trditi, da se je naravnost prerodil, za kar se nam je pač zahvaliti gosp. phil. Beraniču, ki je požrtvovalno prevzel vodstvo tudi tega zbora. Celo neprijatelje tamburanja je presenetilo res precizno in umetniško prednašanje tamb. točk. „Venec slovenskih narodnih pesmi“ smo poslušali s pravim veseljem, občinstvo je burno zahtevalo ponavljanja; poskočna melodiozna „Ratmir-polka“ pa nas je popeljala nazaj iz umetniških sfer ter bila res prava uvertura sledeči

živahni prosti zabavi. — Društvu „Naprej“ se mora le čestitati na tako lepem večeru; želeli pa je, da bi graški Slovenci pridnejše pohajali enake prireditve. — d—l.

## Narodno-gosp. novice.

### Načela za izbiranje sadnih vrst.

Gospodar se s sadjarstvom peča lahko z dvojnega stališča. To stališče je lahko ali le prijateljsko ali pa gospodarsko. Prvo stališče je prav zanimivo in kaj primerno za lastnike malih vrtov, ki si hočejo na malem prostoru prisvojiti mnogo prijetnosti, mnogo užitka. To stališče je tudi pravo za sadjarja, ki si je stavil nalogo mnogo vrst preskusiti in preučiti. Če bi se pa naši večji sadjarji omejili na odgojo le nekoliko vrst, bi bila naša sadjereja še zelo na slabem.

Kaj drugega je gospodarsko stališče. Tu je smoter kolikor najvišji gospodarski uspeh. V prvi vrsti pripravljajmo sadje za kupčijo; za domačo rabo ga imamo kmalu dovolj. Kupčija pa stavi gotove pogoje. Ona zahteva od robe primerno kakovost glede okusa, zunanosti in trpežnosti, obenem pa nekake enakomernosti robe, ki je med svetom že znana. Vsak trgovec ve, kako težko je kako novo, med občinstvom še nepoznano robo vpeljati. Isto velja glede sadja. Če se občinstvo spozna z nekaterimi vrstami in z njih lastnostmi bode gotovo rajše sadje kupovalo, kakor če dobi vsak hip kaj drugega, česar ne pozna. Ne zadoštuje torej, da se vsak posamezen sadjerejec drži načela le malo in take vrste gojiti, ki so najprimernejše za kupčijo. Kaj pa pride v svetovni kupčiji pridelek posameznega v poštev?! Smoter bomo le tedaj prav dosegli, če vsi sadjerejci delajo po nekakem enotnem načrtu. Na ta smer napeljavati, harmonijo sadjereje pospeševati, to je naloga in dolžnost potovalnih učiteljev in drugih oseb, ki so poklicani sadjarstvo pospeševati. Isto smer zasleduje tudi normalni sortiment, ki se je letos od strokovnjakov sestavil in o katerem bode deželni odbor v Gradcu razširil knjižico med naše sadjarje. Razen vrst, ki se nahajajo v tem normalnem sortimentu je še mnogo tujih, ki so v enem ali drugem slučaju prav dobre. Boljši je pa največji sovražnik dobrega. Sežimo vedno po boljšem. Če nam pa naša subjektivna razsodnost včasih kaže nekaj, kar je izven skupnega načrta v boljši luči in bolj vabljivo, bodimo previdni. Subjektivna sodba je navadno nezanesljiva.

Nobeden sortiment ne ostane za vse čase merodajen. Najdejo se še vedno vrste, ki so glede lastnosti drevesa, zdravja, rodovitosti itd. kakor tudi glede lastnosti sadja še boljše. S takimi se bode moralo vedno poskušati in čim bodo njih boljše lastnosti v vsakem oziru dognane, se bodo tudi na vso moč širile. Dotlej pa ostanimo pri vrstah ki so se v naših poprejšnjih razmerah pokazale najprimernejše. **I. Belé.**

### Jesensko oranje.

Na Slovenskem imamo poljedelci večinoma še navado, da orjemo jeseni samo za ozimino. V drugih krajih n. pr. Sp. Avstrijskem, Češkem itd. pa vidimo, da priden oratar tudi za pomladno setev že v jeseni preorje svoje rodno polje in ga pusti čez zimo v sirovih brazdah. Kot mislečim ljudem se nam mora vrniti vprašanje, kaj je za nas koristnejše in boljše. — Ako pustimo zemljo čez zimo v sirovih brazdah, pride zrak in zimski mraz z globokejšimi plastmi v dotiko; s tem pa ravno dosežemo, da se zemeljske snovi v večji meri in bolje razkrojijo in dajejo za prihodnje življenje več nove hrane. Zlasti dobro deluje zimski mraz na težke, ilovnate brazde, katere postanejo čez zimo dosti prhlejše in prijetnejše za nadaljne obdelovanje.

Brez nevarnosti lahko jeseni globokeje orjemo, ker se dosedaj nerodovitne, globokejšje plasti v mrazu toliko predelajo, da tudi iz njih dobivajo lahko rastline svoj živež; globokejšje oranje je pa tudi koristno za uravnanje mokrote na naših njivah. — V korist jesenske oratve lahko še navedem, da se obvarjemo lahko velikih izgub pri živinskem gnoju, ako ga kar hitro podorjemo.

Če smo izorali svojo grudno njivico že jeseni, nismo za časa pomladne setve toliko odvisni od vremena. Treba nam je brazde namreč porahljati

slamo z ekstirpatorjem (orodje, ki ima lastnost brane in pluga združene), ali pa za silo tudi s težko brano. To dé zemlji boljše, kakor pomladno oranje in gre hitro od rok.

Poslužite se, dragi kmetje, tega ravnanja; mogoče nam živina pozno jeseni itak brez dela stoji pri jaslih. Orje se lahko notri do zime, seveda če nam je vreme zato ugodno. **Zidek.**

### Vol velikan.

Pri letošnji razstavi pitane živine v Berlinu se je nahajal vol redke velikosti. Visočina mu je 2 m, dolžina 3'60 m, teža 18 meterskih stotov. Ime mu je Zepi in je doma s Tirolskega. Star je šele 5 let in zdrav. Žival je plod mešanja med simodolskim in pingavskim plemenom. Enakega velikana, tudi plod navedenega mešanja, sem videl letos v Sarvar-ju na Ogrskem. **Zidek.**

## Politični pregled.

— **Nemški akademični tolovaji.** Zadnjič smo že poročali o tolovajskem napadu nemških buršakov na rektorjevo pisarno. Vsled uloma je dal rektor napraviti pred svoja vrata močan železen zapah, ker se pred sinovi svojega naroda ne čuti več varnega. Akoravno niti ne najdemo primerne izraza, da bi označili to vedenje nemške akademične fakinaže, priznavamo, da to nemškemu rektorju-pokrovitelju iz srca privoščimo, ker se je sedaj jasno pokazalo, kam dovede fraterniziranje akademičnih oblasti z buršaki. Tako se vede cvet nemške mladine v času, ko vsi nemški listi obsojajo madžarsko obstrukcijo. No, pljuvalnikov Madžari vendar niso metali. Ako taka prede nemškemu rektorju, kaj bi se zgodilo v takem slučaju slovenskim dijakom?? — Slovensko vseučilišče!

— **Državni zbor se skliče** zopet dne 2. januarja.

— **Ogrsko-hrvatski državni zbor** v Budimpešti je imel v četrtek zopet jako viharno sejo. Komaj se je bila začela, že so nastale srdite debate. Predsedstvo se je hotelo ravnati po novem opravlilniku, opozicija pa je temu ugovarjala, češ, da je novi opravlilnik nezakonit. Eden vladnih pristašev je zaklical: „Vse disidente naj bi se z bičem izgnalo iz parlamenta!“ To je bilo znamenje za vihar. Vpitje je bilo velikansko in se je spremenilo v rjojenje, ko je Tisza zaklical: „Sedanjim razmeram se mora s pestjo narediti konec!“ Opozicija je s pestmi silila na Tiszo, ta pa se ni dal ugnati, nego je zaklical: Večina zbornice reprezentira voljo naroda, in če se ne uklonite volji naroda, vas s pestmi k temu prisilimo. Hrup je zdaj postal velikanski, seja je bila nemogoča in podpredsednik Jakobffy jo je moral pretrgati. Ko se je seja zopet začela, je hotel Tisza nadaljevati svoj govor, a vsled upitja ni mogel. Opozicija je zopet šla s pestmi nadenj. Zbornica je glasovala o predlogu, naj imunitetni odsek disciplinira posl. Lengyela. Predlog je bil sprejet. Vsled tega je vnovič nastal vihar in je bila seja hitro zaključena.

— **V Srbiji** imajo nove ministre, ki pripadajo stranki zmernih radikalcev. 12. decembra se je v skupščini predstavilo novo ministrstvo ter podalo daljšo izjavo o svojem programu.

### Rusko-japonska vojna.

Port Artur. Japonski viri zatrjujejo, da šteje za boj sposobna posadka v Port Arturju kvečjemu 6 do 7000 mož.

Kakor se javlja iz Petrograda, je dobila ruska vlada v ponedeljek natančno poročilo o portarturškem brodogradu. Dasi javnost še ni izvedela ničesar o vsebini tega poročila, vendar se sodi, da je položaj brodogradu v Port Arturju obupen. Splošno se misli, da je večina ladij v Port Arturju uničenih. Kar se tiče položaja v trdnjavi, se sodi, da jo japonska premoč tako velika, da je izključeno, da bi mogel general Steselj zopet osvoboditi 203 meterski grič.

„Daily Telegraph“ poroča iz Čifua: Neki sel je dospel semkaj iz Daljnega z atrjuje, da je neka ruska torpedovka 30. novembra pred Port Arturjem potopila eno izmed treh japonskih vojnih ladij, ki so se vračale iz japonskega morja. Od moštva je utonilo 300 mož. Dotična ladja je imela tri dimnike. Kitajci potrjujejo to vest.

Iz mandžurskega bojišča. Renterjev urad poroča iz Oknjevega taborišča, da Rusi ne prestando streljati s topovi in puškami na Japonce, ne da bi jih mogli zaplesti v boj.

„Morning Post“ pa javlja: Japonsko desno krilo južno od reke Šaho je jelo prodirati proti severu. Sprednji voji so že dospeli v Huavšo. Zatrjuje se, da se je že vnela velika bitka.

Pripoveduje se, da se je dosedaj transportiralo z bojišča v evropsko Rusijo 110.000 mož, in sicer 56.000 bolnikov in 54.000 ranjencev. Razen tega se nahaja še mnogo ranjencev in bolnikov v Sibiriji in v lazaretnih na bojišču.

Iz Lizbone se brzojavlja, da je dospelo 21 vojnih ladij, spadajočih k baltiškemu brodogradu, v portugalsko pristanišče Bosamedes na jugozapadni afriški obali.

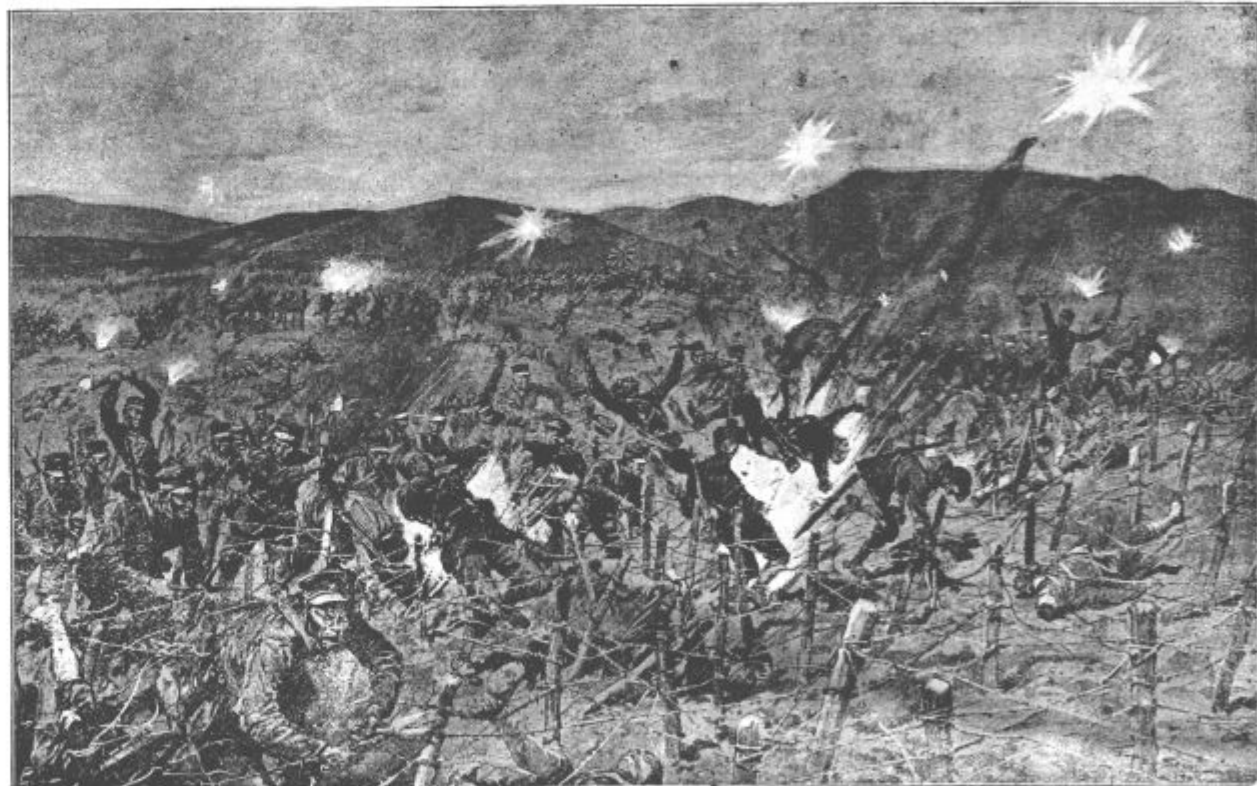
„Standard“ se poroča iz verodostojnega vira iz Odese, da se eskadri admiralov Roždestvenskega in Felkersama združite v Indijskem oceanu na

otoku Bourbon in ne na Madagaskarju, kakor se je prvotno poročalo.

Baltiško brodogradje. Kakor poroča „Novoe Vremja“, pluje nato vse brodogradje skupno mimo Avstralije na bojišče.

Iz Tokija se poroča, da se admiral Togo v kratkem odpravi s svojim brodogradjem proti otoku Formozi, kjer namerava počakati baltiško brodogradje.

London, 15. decembra. „Daily Telegraph“ poroča, da so Japonci dne 13. t. m. zopet začeli splošen naskok na Port Artur.



### Obleganje Port Arturja.

Japonci prodirajo med bodečimi žicami, Rusi jim gredo nasproti; granate, ognjen dež se vsiplje.

London, 15. decembra. Zapovednik japonske artilerije pred Port Arturjem javlja, da je 13. t. m. bombardiral na polotoku Tigrov rep ležeče skladišče torpedovk in tam stoječe ruske ladje. Skladišče je zgorelo, več ladij se je potopilo.

Tokio, 16. decembra. Med vojnim prepirjem so si sovražni častniki, ruski in japonski, prijateljsko segli v roke in se pozdravljali; napivali so drug drugemu in še dali skupaj fotografirati. Rusi so dobre volje in pravijo, da živi ne predado trdnjave.

(543) 1

### Zahvala.

Povodom prebridke izgube iskreno ljubljene soproga, ozirema očeta, brata, strica gospoda

### Matevža Šaloven

kovaškega mojstra in obč. odbornika v Velenju

ki je dne 11. dec. t. l. po dolgi in mučni bolezni v starosti 69 let v Gospodu preminul, izrekamo najiskrenejšo zahvalo prečastiti puhovščini, gg. občinskim odbornikom, ljubim sorodnikom in vsem Velenjskim tržanom in okoličanom, ki so predraga nam rajnega spremili k zadnjemu počitku. Posebno pa zahvaljujemo gospode pevce za ganljivo getje pred hišo žalosti in krasno nagrobnico in vse blage Šoštanjčane, ki so izkazali predragemu pokojniku zadnjo ljubav prišedši k njegovemu pogrebu. Naposled izrekamo še globokočutno zahvalo za darovane krasne vence in vse dokaze iskrenega sožalja, ki so nam bili v veliko tolažbo.

Bog obilno povrni!

V Velenju, dne 14. decembra 1904.

Žalujoči ostali.

### Naznanilo in priporočilo.

Napeljava vodovodov!

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. trgovcem vljudno naznanjam, da odslej izdelujem tudi vsake vrste

## tehtnice

(vage)

in jih sprejemam v popravilo. — Potrudil se bom, da zadovoljim vsem zahtevam v polni meri. — Priporočam se v obilno naročbo.

Naprava vodnjakov!

### I. REBEK, stavbeni in umetni ključar

(465) Celje, Poljske ulice št. 14. 25-9

Gornjesavinska posojilnica v Mozirji obrestovala bode od 1. prosinca 1905 naprej hranilne vloge

(535) 1-1

po 4%

in daje izposojila po 5<sup>1</sup>/<sub>2</sub>% od 100.

## Ženitbena ponudba.

Trgovec na deželi, 28 let star in dobro situiran, išče vsled lažjega vodstva svoje trgovine mladenko z nekaj tisoč kron gotovine. — Resne ponudbe pod „Nada“, se naj pošljejo na upravništvo „Domovine“. — Za tajnost se jamči.

(530) 2-2

## 1600 hektl.

najboljšega vina ima na prodaj

## graščina Dugoselo

na Hrvatskem, kjer je tudi pošta in kolodvor

(536) 7-1

S spoštovanjem

Th. grof Draskovich.

(538) 1-1 Dobra in več let obstoječa

## trgovina drobnarije in žganja

tik farne crkve v **Radečah pri Zidanem mostu** odda se takoj v najem za 3 leta pod jako ugodnimi pogoji z vso opravilo in vsemi pravicami. Pojasnila in pogoje se izve pri

**Jakobu Rižnar v Radečah.**

## Gospodom hmeljarjem

priporočamo tem potom

### sušilnice za hmelj

priznan, patentovan in povsod znan in priljubljen sistem. Iste se napravijo strokovnjaški z nepremičnimi ali premičnimi sušilnicami, ki se same obračajo. Z navadnimi ali kombinirami rešetkami (Treppenrost) z vsemi garancijami v treh velikostih od 300 K naprej z jako ugodnimi pogoji za plačevanje. Naročila sprejema podjetnik

**Hahn v Avschi na Češkem**

ki je spomladi tudi sam v Žalcu, in gospod

**Fran Virant v Žalcu**

„Pri kroni“.

(558) 3-1

# 40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

**R. A. SMEKAL-a**

iz **Smichova**. Podružnica **Zagreb**.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvolazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) — 6

podružnica **R. A. Smekal**.

## Pozor!

Najboljšo svežo slanino od lepih pitanih kranjskih prašičev brez kože pošilja od 5 kg naprej proti povzetju kg à K 1.20.

**Anton Anžič, mesar**

v Ljubljani. (532) 6-1

## Alojzij Voglar

usnjar v Ljutomeru

priporoča slav. občinstvu svojo zdatno pomnoženo zalogo usnja in v to stroko spadajoče potrebščine, kakor črvljarsko orodje in dr. po najnižjih cenah. — Kupujem kože vsake vrste (sorte) ter jih izdelujem točno po najnižjih cenah.

Za dobro delo se jamči.

Svoji k svojim!

(537) 3-1

# „Slovenski Štajerc“

ki zastopa koristi štajerskih in koroških Slovencev, izhaja na 16 straneh vsakih štirinajst dni v Kranju in stane 2 kroni na leto. — Ta časopis, ki brezobzirno razkrinkava spodnje-štajerske nemčurje, naj ne manjka v nobeni slovenski kmečki hiši na Spodnjem Štajerskem.

— Radikalno narodni list —

(499) 10-7

## „Južnoštajerska hranilnica“

v Celju, „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji: **Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah in Vranksko** za popolno varnost vlog in za njihovo po pravih določeno obrestovanje do **neomejene visokosti**, ima sedaj hranilnih vlog čez

### štiri milijone kron.

Hranilnica posluje s strankami vsak **torek** in **petek** dopoldne, za druga opravila pa je uradnica odprta **vsak dan** ob navadnih urah.

Hranilne vloge obrestuje **po 4%** in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje

### rentni davek hranilnica sama

in ga ne odtegne vlagateljem, tako da dobe isti popolnoma **nad 4% obresti**.

Izposojuje pa od dne **1. prosinca 1905** na zemljiško varnost

### po 4<sup>3</sup>/<sub>4</sub>% odstotkov

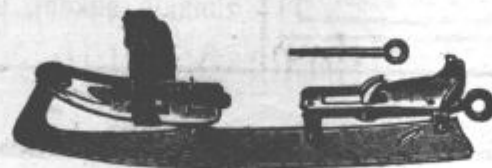
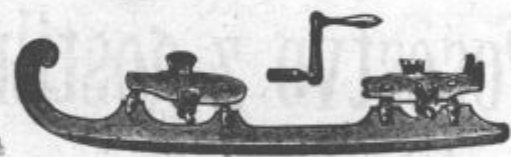
občinam in korporacijam navedenih petih okrajev po po **4<sup>1</sup>/<sub>2</sub>% obresti**.

(443) 4



## Vizitnice priporoča „Zvezna tiskarna“.

# Drsalke



raznih vrst, za dame, gospode in dečke — dereze za čevlje priporoča

trgovina z železnino **„MERKUR“ P. Majdič, Celje.**



Bogata zaloga

peči, predpečnikov in pečnih okrilj.

== Razni predmeti za božič! ==

## Trgovski učenec

z izvrstnimi šolskimi spričevali, iz poštene hiše, se sprejme brezplačno za 4letno učno dobo v večjo ljubljansko trgovino mešanega blaga.

Ponudbe naj se pošlje s priloženim prepisom zadnjega šolskega spričevala na upravništvo „Domovine“.

(498) - 6

### Zvezna knjigoveznica

v Celju

Schillerjeva ulica št. 3

- se priporoča slavnemu učitelstvu - prečastiti duhovščini, slav. župnijskim in občinskim uradom, posojilnicam, šolskim svetom in p. n. občinstvu za vsa v svojo stroko spadajoča dela kakor vezanje raznih liturgičnih in drugih knjig, zapisnikov, molitvenikov; v izdelovanje fascikljev, map itd. - Sprejemajo se tudi vsakovrstna galanterijska dela.

Ker je opremljena z najnovejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje, ceno in solidno.

Vse pošiljkatve in naročila je naslavljati le: **„Zvezna knjigoveznica“ v Celju.**

## Naravni brinovec

enoliterska steklenica K 2.50 (500) 5-5

razpošilja FRANC PUSTOTNIK, žganjekuhar v Blagovici, pošta Lukovica (Kranjsko).

Vožnje karte in tovarni listi v



## Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi York** in **Filadelfijo.**

Koncesijovana od visoke c. kr. vlade.

Pojasnila daje **Red Star Linie**, Dunaj IV., Wienergürtel 20 ali pa **Resman Ivan**, glavni zastopnik v Ljubljani, Kolodv. ulica št. 41. druga hiša na levo.

## Posestvo z gostilno

se da v najem. (525) 3-3

Naslov se izve pri upravništvu „Domovine“.

# Hotel „Balkan“-Trst

(449)

Piazza dela Caserma (Narodni Dom)

10-10

3 minute od južn. kolodvora in poleg pošte s 60 moderno opremljenimi sobami.

Restavracija — Dunajska kuhinja — Kavarna

— Za goste hotela posebna restavracija v I. nadstropju. —

Dvigalo.

Električna razsvetljava.

Kopalnica.

— Shajališče tujcev. —

Božična in novoletna darila.



Prva narodna, najcenejša in največja trgovina z urami, zlatnino, srebrnino in optičnimi predmeti v „Narodnem domu“ v Celju



Postrežba točna in poštena.

## RAFAEL SAMIČ, urar

Bogato ilustrovane cenike razpošiljam na zahtevo brezplačno in poštne prosto. Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno. Za delo jamčim.



Svoji k svojim!

(493) - 6

Postrežba točna in solidna!



Cene nizke!

(441) 11 Kdor želi biti postrežen z dobrim blagom po solidnih cenah, naj se obrne na že dolgo obstoječo znano tvrdko

## Josip Hočevar

Kolodvorska ul. 5 Celje Kolodvorska ul. 5

katera izdeluje vsakovrstne obleke po najnovejšem kroju.

Velika zaloga tu- in inozemskega blaga.

Bogata izber narejenih oblek za gospode, dečke in otroke, kakor tudi najfinejših

zimskih sukenj, ulstrov, pelerin in havelokov.

Postrežba točna in solidna!



Cene nizke!

Priporoča se p. n. gg. duhovnikom, slav. učitelstvu, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejše oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. —

# Zvezna tiskarna

Schillerjeve ulice št. 3 CELJE Schillerjeve ulice št. 3

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice hranilne in združne knjižice ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari. —